

Mál nr. 532/2012**M****og****vátryggingafélagið X v/ slystryggingar ökumanns bifreiðar.****Ágreiningur um skerðingu bóta og tímafrest félagsins til að tilkynna um slíka skerðingu.****Gögn.**

25. Málskot, móttengið 29.11.2012, ásamt fylgigögnum.

26. Bréf X, dags. 28.12.2012, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Hinn 11.9.2010 ók M bifreiðinni A vestur Hringbraut í Reykjavík. Er hann kom að brú, þar sem Bústaðavegur í framhaldi af Snorrabraut liggur yfir götuna, missti M stjórn á A með þeim afleiðingum að hún kastaðist utan í vegrið og brúarstöpul og valt í framhaldi af því í loftköstum. Af því sem fram kemur í vettvangsskýrslu lögreglu má ráða að brak úr bifreiðinni hafi dreifst um nokkuð stórt svæði. Af framburði vitna sem getið er í lögregluskýrslu verður ekkert ráðið um hraða A. Í sérstakri framburðarskýrslu sem tekin var af M 13.9.2010 kvaðst M hafa gefið í er hann ók af stað við gatnamót Miklubrautar og Lönguhlíðar og verið kominn á 110-1120 km hraða á klst. er hann kom í aflíðandi beygju til vinstri vestur að Hringbraut. Þar hafi bifreiðin látið erfiðlega að stjórn og vinstra framhjól rekist í kantstein og hann misst stjórn á A með fyrrgreindum afleiðingum.

M hefur leitað eftir bótum úr slysatryggingu ökumanns A hjá X. X kveður lokarannsóknarskýrslu lögreglu í málinu hafa borist 14.5.2012. Hún hafi ekki tekið af öll tvímæli um það hvernig slysið bar að höndum og þátt M í því. Því hafi verið leitað til verkfræðimenntaðs sérfræðings til leggja mat á hver hraði A hafi verið þegar slysið varð. Matsgerðin hafi legið fyrir 6.9.2012. Niðurstaða hennar hafi verið að A hafi verið ekið að lágmarki á 127 km hraða á klst., að hámarki á 172 km hraða á klst., en ætlaður hraði sé 148 km á klst. Með bréfi 10.9.2012 hafi X tilkynnt lögmanni M að bótum úr slysatryggingunni hafi verið hafnað þar sem M hafi valdið tjóninu af stórkostlegu gáleysi. M vill ekki una afstöðu X auk þess sem tilkynning um höfnun tjónsins hafi borist of seint, sbr. 94. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Álit.

Af gögnum málsins verður ekki með vissu ráðið hvenær framburðarskýrsla M barst X. Hún var ekki lögð fram fyrir úrskurðarnefnd með vettvangsskýrslu lögreglu og öðrum gögnum sem M hefur lagt fyrir nefndina. Hún barst hins vegar sem fylgiskjal með athugasemdum X. Verður við það miðað að hún hafi borist X með lokarannsóknarskýrslu lögreglunnar í maí 2012. Þótt X hafi ekki tilkynnt um höfnun bóta til M fyrr en í september 2012 í kjölfar þess að matsgerð um hraða A lá fyrir verður ekki talið, eins og hér stóð á, að X hafi sent tilkynninguna án ástæðulauss dráttar eins og áskilið er skv. 1. mgr. 94. gr. vsl.

Leyfilegur hámarkshraði á Hringbraut, þar sem slysið varð, er 60 km á klst. M kvaðst hafa ekið á allt að 120 km hraða á klst. eða á tvöföldum leyfilegum hraða. Það fær stoð í fyrirbyggjandi matsgerð að M hafi ekið á þessum mikla hraða. Slysið varð á fjölfarinni

umferðarleið. Um ofsaakstur var að ræða þar sem M setti sjálfan sig og aðra vegfarendur í mikla hættu. Með þessu aksturslagi sýndi M háttsemi sem verður virt til stórkostlegs gáleysis. Ber af þeim sökum að skerða rétt hans til bóta úr slysatryggingunni. Eftir atvikum öllum þykir rétt að skerða bótarétt hans um 2/3 hluta þannig að hann fái tjón sitt bætt að 1/3 hluta.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist að 1/3 hluta úr slysatryggingu A hjá X.

Reykjavík, 22. janúar 2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.